

שופ

כינוי למפעלים בגטו ורשה שהיו בבעלות גרמנית. מאז קיץ תש"א (1941) התחילו לחדור לגטו בעלי מפעלים גרמניים שהשיגו זיכיון לכך, החשובים שבהם היו השופ של פריץ שולץ, שעבד ויצר מוצרי הפרווה, והשופ של וולטר טבנס שהתרכז במוצרי טקסטיל למיניהם. תחילה הזמינו המפעלים הללו מוצרים מוכנים אצל בעלי מלאכה יהודיים, אך עד מהרה החלו להקים מפעלים משלהם בשטח הגטו. העובדים היהודים קיבלו תמורת עבודתם סכום זעיר שלא הספיק לקניית מחצית כיכר לחם ורק החרדה מפני גרוש הביאה אותם למפעלים הגרמניים.

מתוך: שבר בת עמי, פרקים בתולדות היהדות הדתית בתקופת השואה, יד ושם, 2002.